

İnsanı Tanımak

– rasay · 18 Ocak 2012

İNSANI TANIMAK

Görünür sureti bedende güzel varlık,
Kalbi bilinmez ki, yanarsa hardır insan.
Şu âlemin içinde, kâinat yapıldık,
Allah'ın aşkıyla hayatta vardır insan.

Tarifi imkânsız bir hazine misali,
Kimi veli, kimi âlim, kimi de deli,
Kimi hain-soytarı, kimi melek kalpli,
Hoş bakarsan eğer âlemde birdir insan.

Acaba biz mi evrenin bir parçasıyız,
Yoksa o evren midir, bizim bir parçamız.
Düşünmeli, neresi bizim vatanımız,
Boş bakarsan eğer, âlemi kirdir insan.

Elest Bezmi'nde ruhlarımız yaratılmış,
Âdem ve Havva atamız diye yazılmış,
Dünya ki; insana sürgün yeri sayılmış,
Hoş bakarsan eğer, âlemde sırdır insan.

Dünya kazanç yeridir, bunu bilmek gerek,
Madde değil asıl olan, manaya yönelmek,
İmtihan dünyasında pir olmalı yürek,
Boş bakarsan eğer, âlemi hindir insan.

Evrenin her elementi vardır insanda,
Yaratılmışlar, kula hizmet yarışında,
Kul ise Allah'ı sevmeli her anında,
Hoş bakarsan eğer, âlemde güldür insan.

Cennet ve cehennem, insan içinde saklı,
İkiden birini tercih edecek aklı,
Seçimine göre dönecek dünya çarkı,

Boş bakarsan eğer, âlemi pistir insan.

“Âdem” olabilmek kazancın en güzeli,
“Âdem”; Âdem-i Kübra’dır bunu bilmeli,
Ne oldum değil, ne olacağım demeli,
Hoş bakarsan eğer, âlemde nurdur insan.

İnsanı keşfetmek, evreni keşfetmektir,
İnsan, zerre içinde gizlenen güneştir,
Asıl olan hayvani ruhtan vazgeçmektir,
Boş bakarsan eğer, âlemi hardır insan.

Beden ile ruh, bir bütünü oluşturur,
Aklı olan Allah’ın yolunda koşturur,
Akılsız insan, boş işe göz ovuşturur,
Hoş bakarsan eğer, âlemde yoldur insan.

İnsan, varlıktan ibaret gölge değildir,
Aslı toprak, nesli nutfeden ibarettir,
Kâmil insanda, sonsuz denizler gizlidir,
Boş bakarsan eğer, âlemi kandır insan.

Nefsini bilen insan ki, Rabbini bilir,
Allah’ı bilen insan, sever sevindirir,
İnsanı insandan ayıran kalpleridir,
Hoş bakarsan eğer, âlemde candır insan.

Yaratan, ruhundan üflemiştir kuluna,
Akleden, ihanet etmez Hakk’ın nuruna,
Dikkat! Halel gelmesin hilafet yoluna,
Boş bakarsan eğer, âlemi zandır insan.

Zamane insanları, yolunu şaşırmış,
Hak ve hukuk demeden, mazlumdan aşırılmış,
Kendine cehennem için pek çok yol yapmış,
Hoş bakarsan eğer, âlemde handır insan.

Aklım var deyip, akıllı sanma kendini,
Allah’tan gizleyemezsin hiçbir şeyini,

Mükâfat bekler, hedefi güzel seçeni,
Boş bakarsan eğer, âlemi zardır insan.

Kendini tanıyan insan, evreni tanır,
Kurtuluş içinse, halis iman lazımdır,
Sultanlığın şuuru, bunda yatmaktadır,
Hoş bakarsan eğer, âlemde yâr'dir insan.

Özü bilip, Hakk'a yürekten yönelmeli,
Ahiri dünyaya mutlulukla gitmeli,
Seni sevmeyeni de zahiren sevmeli,
Boş bakarsan eğer, âlemi kardır insan.

Hayvani duyguyu körelten ulvileşir,
İnsan, var oluşu ilkesinde devleşir,
Kâinat ki, o nurlu gözde cüceleşir,
Hoş bakarsan eğer, âlemde pirdir insan.

İfrazat-ı işkembeden sayarsan onu,
Lâşe'den hâsıl oluverir önü-sonu,
İnsana ulviyet verendir Allah yolu,
Boş bakarsan eğer, âlemi pistir insan.

Elest Bezmi: Kâinat yaratılmadan insanların ruhu yaratılmış.

Hin: Hain, art niyet

Âdem-i Kübrâ: Yaratılmışlar içinde üstün olan.

Nutfe: Et parçası,

Lâşe (Leş): Ölü hayvan bedeni.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan